

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—. : Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošljejo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vsta 15 v, osemnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. : Telefon številka 303. :

Mlade sile.

Včeraj je bila prva seja drugega ljudskega parlamenta in vsi listi so temu važnemu dogodku posvetili dolge članke. Gotovo je važen dan, ko po preteku hudih časov, po viharjih volilnih bojih in po dolgotrajnih konferencah stopajo poslanci zopet v parlament, da začno svoje delo. Toda to delo bode motilo še mnoge notranje in zunanje ovire in vključ najboljše volji ne bo prišel parlament tako hitro do svojega delovanja, kakor si žele višji in nižji krogi in mnogo važnih vprašanj bo ostalo nerešenih.

Rekli smo že, da ne smemo preveč pričakovati od Dunaja in tudi od novega ljudskega parlamenta vključ napredni večini ne čakamo preveč.

V novem parlamentu je nekaj novih, nekaj starih sil — stare sile prevladujejo in nove bodo skušale le prinesiti novega življenja.

Pa o teh mladih silah ne mislimo pisati — ker slovenskih ni med njimi; slovenska delegacija se je pomnožila le za par klerikalnih mladih „sil“, ki o njih ne kaže izgubljati časa. Zato izpregovorimo rajše o drugih mladih silah.

Včeraj so se zbrali v Ljubljani učiteljski-abiturienti na svoj shod, da se pogovore o svojih stanovskih in kulturnih vprašanjih. Ako se zbere ona poštena in dobro hoteča mladina, moškega in ženskega spola, ki se je štiri leta skupaj pripravljala na naših pripravnicah, da nastopi trdo pot ljudskošolskega učiteljstva, je to za nas ne manj važen shod, kakor ona parlamentarna seja na kateri se govori o delu za ljudstvo — zraven se pa misli na svojo karijero. Rekli smo že: ne pričakujemo rešitve od tam, rešitev leži v delu doma.

Ti mladi ljudje, ki so po možnosti in po razmerah izpopolnili svoje sile, da jih posvetijo narodu, šoli, mladini, ti so za nas važnejši nego poslanci. To so mladi delavci na narodnem polju. Izpremembra za nas ne bo prišla od zgoraj, ampak iz nas samih. Predpogoj izpremembe pa je narodna šola.

Te mlade sile, ki stopajo v življenje bodo zadele na trda tla; dela jih čaka dosti — in plačilo? Ako bodo delavni in bodo delali za boljšo bodočnost šole, za prosveto, za kulturo za gospodarstvo in bodo skušali dvigniti na višjo stopnjo izobrazbe, jih bodo preganjali, prestavljali, napadali po časopisih. Oni to vedo; saj imajo izglede dovolj. In tudi to vedo, da njih plača ne bo presegala njih navadne življenske stroške. In vendar gredo zaupno v življenje. In pri odhodu so se zbrali, da si povedo, kako in kaj.

Bili so časi, ko so se taki mladi ljudje koncem četrtega leta sešli na veseli večer, na koncert, ali na ples, pripravljeno bilo mnogo, dela mnogo, sitnosti mnogo, nazadnje — prazna dvorana in deficit. Svet ni mogel razumeti njih radosti in jih je pustil, da so se na svoje stroške razveselili sami. To je bilo še v časih, ko je zvesto stanovsko tovarištvo družilo vse,

ki so šli med narod kot učitelji. Toda začel se je razdor. Nositelji napredka in kulture so imeli postati — hlapci klerikalizma. In res so nekateri zapustili tovarištvo in so šli upognjeni in ponižani v tujo službo. Kazali so jim od daleč mal košček boljšega kruha — in so šli. Od takrat ni več skupnih veselja. Čemu? S človekom različnih nazorov ne velja skupaj niti veselje. Prišlo je do tega, da se razcepijo duhovi že v šoli: ta bo tovariš, ta bo Slomškar! Zato je prav, da se zbere napredna mladina, ki zapuša učiteljske in se pogovori med seboj. Kam jih bo s trdih šolskih klopi raznesel veter usode na vse strani slovenske zemlje. Povsod bo dela in boja dovolj in sladka je pri tem za človeka zavest, da ni sam. Skupen je boj tovarišev!

Bila je radost pogledati te mlade zborovalce. Razreševali so važna vprašanja, o katerih poročamo niže. Naj bi ostalo njih tovarištvo zvesto, naj bi trdno in neupogljivo stopali po svoji poti, kamorkoli jih pokliče dolžnost. Naj bi s svojim delom pripravljali izpremembo, ki bo za nas važnejša od izpremembe na Dunaju.

V teh mladih silah leži naša bodočnost, zato jim želimo sreče in uspeha na življenja pot.

Zborovanje učiteljskih abiturientov in abiturientk.

Včeraj so se brali v „Mestnem domu“ letošnji slovenski napredni abiturienti in abiturientke na zborovanje. Shod je bil razmeroma dobro obiskan. Udeležili so se ga tudi nekateri prijatelji dijaštva in učiteljskega stanu. Po izvolitvi predsedstva je referiral gosp. Dimnik m. l. o „Položaju učiteljskega stanu in potih naraščaja.“ Po temeljittem referatu so bile sprejete sledeče resolucije:

I. Učiteljski naraščaj se izreka zoper sedanje razmere v stanu; oboja eksekutorstvo nad stanom in se izreka tudi zoper vsekakršno podvrčanje stanovskih interesov — interesom političnih strank.

II. Vprašanje izpopolnjevanja našega stanovsko vsestranskega organizovanja je smatrati od sedanjosti najvažnejšim in naraščaj se pozivlje, da se zanimaj za organizovano delo vseh panog na stanovskem temelju.

III. 1. Učiteljstvo se pozivlje, da se vsestransko zanimaj za učiteljski naraščaj, ga podpiraj in seznanjaj s stanovskimi stremljenji in išči stika z njim.

2. Istotako se pozivlje učiteljski naraščaj, išče tudi sam stika z učiteljstvom in se prične sam seznanjati s stanovskimi stremljenji.

3. Pozivljejo se začasno dež. oz. okr. učit. društva v krajih kjer študi-

rajo slovenski učiteljski, da stopijo v stik z društvu, ki oskrbujejo dijakom hrano, stanovanje itd., hkrati z dobrotniki in podporniki revnih dijakov, da oni potom društev in društva potom teh izboljšujejo gmojni položaj slovenskih učiteljskih.

4. V svrhu stremljenj vzgoje in izobrazbe učiteljskega naraščaja za stanovsko delo, se osnuje poseben sklad — imenovan učiteljski sklad — ki ima v prvi vrsti podpirati samoučboževanje učiteljskega naraščaja.

Zaveza se naprosi, da prevzame začasno pokroviteljstvo tega sklada.

5. Učiteljska ravnateljstva naj skrbje za primerno preosnovno disciplinarnega reda, da se s tem poda učiteljski svobodnejši rok v svrhu vzgoje, pri kateri je posebno upoštevati, da je temelj vzgoje poklic, pri katerem se je ozirati na bodoče socialno stališče učitelja.

V to svrhu naj se dopusti, da se učiteljski naraščaj poleg službeno (strokovno) vzgojuje svobodno tudi stanovsko in da mu sme v to svrhu prirejati učiteljstvo predavanja o upravi in o temeljih posameznih kulturnih, gospodarskih in narodnih institucij ter ga seznanja z aktualnimi vprašanji onih slojev, v katerih delokrogu bo on v bodoče deloval, poleg tega tudi o stanovskih institucijah in stanovskih aktualnih vprašanjih.

IV.

1. Pozivlje se vse mlajše učiteljstvo, da se tesneje združuje in se intenzivneje seznanja s težnjami stanu in njega vsestranskega delovanja.

2. Osnuje se pripravljalni odbor, ki ima nalogo študirati, če bi ne kazalo osnovati organizacije učiteljskega naraščaja za vse slov. kronovine, ki bi solidarno z napredno učit. org. skrbela posebno za vzgojo bodočega naraščaja in se pečala z vsemi v to področje spadajočimi vprašanji.

3. Ta priprav. odbor ima tudi skrbeti, da se vrši k letu zopet sestanki slov. učit. abiturientov združenih z mlajšim učiteljstvom.

4. Za naše gibanje nam je mero-dajen „Učit. vestnik“ v „Učit. Tov.“, ki je sicer namenjen učiteljskemu v stanovsko informiranje in vzgojo, a naj služi tudi nam za naše gibanje, dokler nima učiteljski in aktivni naraščaj še lastnega glasila.

Uredništvo „Učit. Tov.“ se naproša, da nas podpira pri tem stremljenju.

V.

1. Učiteljstvo naj smatra za dolžnost vršiti nar. soc. delo, ki naj temelji edino na narodni podlagi in kateremu cilj naj bo nepristrana splošna kulturna povzdiga naroda.

2. Proti sedanjemu neorganizovanemu drobno delu učiteljstva, je potreba pričeti z emancipacijskim organizovanjem vsestranskim narodnim soc. delom.

3. Povečini je sedanje tozadevno organizovanje slov. javnosti smatrati za strankarsko, kar čisto škoduje narodnemu razvoju; posebno škodljivost je opaziti v tem oziru pri nar. gosp. delu.

4. Naše liste: Zvonček, Našo bodočnost, Domače ognjišče, je smatrati kot važen temelj našemu narodnemu soc. delu, zato se pozivlje učiteljstvo, da sodeluje in širi te liste v mase naroda v kolikor mogoče večji množini.

5. Kot prvi korak k samostojnemu organizovanju nar. soc. dela, nam je vzgojiti v tem duhu in za to delo naš stanovski naraščaj, da si pridobimo čim več sposobnih nar. soc. delavcev na vseh poljih.

Potreba bode misliti na prirejanje posebnih socialnih kurzov za učiteljstvo — v svrhu vzgajanja narodno soc. delavcev.

Temu referatu je sledil referat gđ. Stihove: „Učiteljica o problemu ženskega vprašanja in gibanja“. Referat je bil pregledno in točno sestavljen, sprejele so se sledeče resolucije:

1. Z ozirom na izobrazbo učiteljice, se izreka učiteljice solidarne s tovariši, da je učiteljskemu stanu priboriti višje in širše duševne izobrazbe.

2. Pri preosnovi drž. šolskega zakona naj se vpoštevajo tudi zahteve učiteljice, ki so v pravem oziru popolnoma enake zahtevam moških učnih moči.

3. V gmojnem oziru naj se enači plača učiteljice s plačo neoženjene moške učne moči; priznava pa se popolnoma opravičenost draginske doklade oženjenecem.

4. „Žen. učit. društvo“ se pozivlje, da zainteresuje učiteljice za izvrševanje stanovsko-političnih pravic, ki jim jih dovoljuje zakon; in da prične proučevati posebno naše stališče in zahteve z ozirom na posamezne točke šol. zakona.

5. Učiteljice se pozivljejo, da se kolikor mogoče v najširših mejah udeležujejo narodno-socialnega dela v vseh panogah, v kolikor jim v to dovoljuje položaj in sredstva.

6. V ta namen se pozivlje „Žen. učit. društvo“, da nudi ali preskrbi tozadevno izobrazbo s tem, da jame prirejati specialne počitniške tečaje za učiteljice.

7. „Žen. učit. društvo“ se še posebej pozivlje, da se interesira za izobrazbo in vzgojo ženskega učiteljskega naraščaja na vseh učiteljskih, kjer je kaj slov. ženskega učiteljskega naraščaja in ga po svojih močeh podpira in seznanja s sodobnimi stremljenji.

8. Nasprotno pa se ženski učit. naraščaj pozivlje, da se druži v imenovanem društvu in skuša svoja stremljenja potom istega uveljaviti.

Tretji je referiral g. V. d. n. l. „o položaju učiteljskega naraščaja v Ljubljani. Poročilo je dalo jasn pregled naših dijaških razmer in pokazalo, da ima mladina resno voljo do dela in do samoučboževanja.

Popoldne se je zborovanje nadaljevalo. Žal, da je odpadel referat „o Slovincih na celovškem učiteljskem“, Dober in poučen je bil referat gosp. Sivca (Gorica): „Učitelj novinec“. Nazadnje je poročal gosp. J. e. r. a. s. „o vprašanju reforme učiteljske izobrazbe“. Poročilo je dalo jasn pre-

gled o tem važnem vprašanju. Sprejela se je resolucija, o kateri so v soglasju s češkim in drugim učiteljstvom izrekajo za akademično izobrazbo učiteljstva.

Nato je bilo zborovanje zaključeno.

Iz slovenskih krajev.

Iz Cerknice. Lakomnost našega dekana presega že vse meje. Vera je pri njem, kakor pri večini kranjskih duhovnikov čisto postranska stvar, denar pa vse! Ta lakomni božji služabnik bi še mrličev ne pokopaval, ako bi ne vlekel za to mastnega plačila. O tem spričuje sledeči resnični dogodek, ki tega Kristusovega namestnika postavlja v čudno luč. V petek popoldne se je namreč vršil pogreb tukajšnjega vinotrčca g. Marino Nadila. Pokojnik je bil znan tudi kot odločen naprednjak. Zapustil je vdovo s tremi otročki. Nepremičnega imetja sicer pokojnik res ni imel, toda za svojo družinico skrbel je toliko, kolikor mu je bilo v danih razmerah in spričo njegove starosti mogoče tako, da ji ne bo treba stradati. Naš dekan je dal pokopati tega mrliča po svojem kaplanu, kajti sam je prelen in prekomod za take posle. Vendar je dekana mučila samo ena skrb celi čas med pogrebom. Zato ni mogel niti toliko strpeti, da bi se bili k pogrebu došli sorodniki razšli. Le-ti so se zbrali po končanem pogrebu v Šegovi gostilni, kamor je prišla tudi obupana vdova, da se svojimi sorodniki predno odidejo vsak na svoj dom, nekoliko pomeni in uredi svoje razmere. Pa glej ga spaka! Zavohal je dekan, kje se nahaja pokojnikova vdova in je tja poslal svojega mežnarja, ki pokliče vdovo na stran ter ji pove, da ga je dekan poslal vprašat, kdo bo plačal pogrebne stroške! Samega sramu se vdova ni vedela kam obrniti, kajti to ji prav lahko vsak pošten človek verjame, da ji še na misel ni prišlo, da bi ušla iz Cerknice, pustivši neporavnani pogrebni račun za svojim ranjnim možem. Tudi mežnarju ni bilo prijetno, ko je izpolnjeval dekanovo povelje in je zategadelj v sitni zadregi se opravičeval, da ga je dekan poslal in da mora to izvedeti. Mežnar je bil potolažen, ko je vdova po njem skrbnemu dekanu sporočila, da bo že osebnost prišla k dekanu takoj prihodnji dan in pogreb plačala. Če je že vse druge stroške plačala, naravno da tudi dekanu ne mara ostati dolžna. Sorodniki se dekanovi netaktnosti niso mogli prečuditi in so z gnevom v srcu grajali njegovo postopanje. S tem je dekan na eklatanten način pokazal, da niti pojma nima o kakem človeškem čutu. Ni nam treba praviti, da so se tudi domači udeleženci pogreba, ki svojega dekana v tem oziru prav dobro poznajo, zgražali nad njegovo ostudno nadležnostjo, ker se je tako po nepotrebnem zbal, da zgubi svoj itak masten zaslužek! Saj niti priprosti delavec, ki se s svojo izobrazbo ne more meriti s kakim dekanom, bi kaj takega ne napravil. Še tak trpin, ki mora cel-

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

Sandrigov obraz se je zasvetil. Velik pretkanec je, si je mislil kardinal, vse drugačen kakor moj vrli Aretino...

Kardinal, dasi velik dušeslovec pred Gospodom, se je zelo motil.

— Sandrigo je govoril čisto kot nepreudarna žival.

Aretino pa se je zvijal kakor rožga in se je vzravnal nemudoma po sunku viharja.

— Prej ko mogoče! je vzkliknil bivši bandit. Ah, to je vendar enkrat pametna beseda. Toda kaj pomeni ta „prejkomogoče“ natančneje.

— Zdaj, dragi moj, sem jaz na vrsti, da vas opomnim najinih dogovorov.

— Prosim.

— Prisegli ste, da nam spravite Rolanda Kandiana živega ali mrtvega v roke.

— Tako. Toda — dar proti daru. Ko dobim jaz Bianco, dobite vi Kandiana. Štirinajst dni po javni ceremoniji moje poroke bo Roland na vašo razpolago, zvezan na rokah in nogah, razen če bi ga bil primoran ubiti; v tem slučaju vam prinesem njegovo glavo.

Sandrigo je izpregovoril te grozne besede s strašno preprostostjo. Bembo jih je poslušal brez začudenja. Dva tigr sta stala drug drugemu nasproti in rjula, in sleherni izmed njiju si je ponavljal sam pri sebi, da mora rjuti glasneje od nasprotnika.

— Štirinajst dni po svoji poroki nam prinesete Kandianoovo glavo? je povzel kardinal počasi.

— Tako je; kar sem rekel to storim.

— In nobena zapreka vas ne bo mogla ustaviti.

Sandrigo se je zaničljivo nasmehnul.

— In vam nič ne bo moglo zabraniti, da izpolnite dano

obljubo, naj se zgodi karkoli? je vztrajal Bembo.

— Nič, nobena stvar na svetu.

— Treba je misliti na vse, gospod poročnik.

— Na vse sem mislil, prevziščenost.

— Tudi na... saj vam pravim, da je treba misliti na vse...

tudi na smrt vaše zaročenke?

— Niti smrt Bianke mi ne bi branila, je dejal Sandrigo,

ki se vseeno ni mogel premagati, da se ne bi stresel ob tej misli.

— Vidim, da imate v resnici trdno voljo, dragi moj. Zato sprejemam vašo besedo. V teku prvih štirinajst dni po poroki bo Kandiano naš. Ob takih pogojih je le naš interes, da pospešujemo poroko. Določimo dan, ako vam je drago. Danes imamo ponedeljek. Ali vam je pogodu v soboto?

— V soboto? Prekrasno... Zanašam se torej na vas, da mi pomagata premagati zadnje pomisleke gospe Imperije...

— To je moja stvar, le mirni bodite in brez skrbi.

— In da pogovorimo Bianco...

— Diavolo, dragi moj, saj je niti ne poznam.

— Ali res ne? je vprašal Sandrigo in pomeril kardinala z ostrim pogledom.

— Res, te naloge mi ni mogoče prevzeti, je zatrdil Bembo.

— Naj bo, je menil Sandrigo! Zdelo se je, da se mu je odvalila kdove kakšna težka sumnja od srca. Torej — v soboto!

— V soboto, vi srečni zmagovalci.

Sandrigo se je nasmehnul, stisnil roko, ki mu jo je pomolil kardinal ter odšel ves vesel in pomirjen.

Kakor hitro ga ni bilo več v sobi je Bembo spalil obraz.

— V teh par minutah sem pretrpel več, je zarenčal sam pri sebi, nego v vseh tistih smrtnodolgih dnevih in nočeh, ko sem v Črni Jami čakal svoje smrti. Daj mi Rolanda Kandiana, ropar prokleti! Potem si ti u vrsti!... par krepih verig na dnu temnice... ali ne, rajši kamnati stol na Mostu Vzdihljajev!...

Tam boš ti Biankin soprog, hahaha!...

Bembo se je zagrohotal s strašnim grohotom; krčevit drget mu je stresal vse ude.

Vendar se je polagoma umiril.

Napilil se je k Imperiji.

In njegova prva beseda je bila:

— V soboto poročimo najinega prijatelja Sandrigo z vašo

ljubo Bianco.

— V soboto! je zaupila kurtizana in prebledela.

— In zdaj gre za to, da pregovoriva vašo hčer; sama od

sebe ne bo privolila v ta zakon.

— Tako govorite? je dejala ona osuplo.

Bembo se je sklonil h kurtizani!

— Bianka je moja, je zamrmral, Sandrigo je vaš. Saj tako

sva se dogovorila, ali ne?

— Ona je pokimala, da.

— Zato se nikarte vznemirjati, je povzel on. Poroka se vrši

v soboto, ako pregovorite svojo hčer... in treba je, da jo pre-

govorite. Samo, da pojde po poroki Bianka na eno stran, a San-

drigo na drugo. Kam pojde Bianka? To je moja skrb. Kam pojde

Sandrigo? Za to se pobrigajte vi...

Imperija, nema od začudenja, omamljena od tiste groze,

ki se je polastila njene duše vselej, kadar je bila z Bembo

sama, je imela jedva še toliko moči, da je pokimala čes: naj bo...

In že je bil Bembo izginil...

Konec.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

I.

Podzemlje pri Svetem Marku.

Načelnik beneške policije je bil tiste čase neki Dženaro — Gvido po krstnem imenu — mož svojih štiridesetih let, rjavolas, energičnega temperamenta in kakor vsi uradniki te repulike, stresane po neprestanih dvornih revolucijah in bojih za vrhno oblast, obdarjen s krepkim apetitom častihlepnosti.

Gvido Dženaro je škilil po dostojanstvu Dandola, kakor

je Altieri hlepel po kroni Foscarijevi in kakor je Foscari hre-

penel po tem, da bi si skoval iz doževske krone kraljevsko.

Bil je, kakor smo že povedali, načelnik javne in tajne po-

licije beneške in je imel nad seboj samo velikega inkvizitorja

kot neposrednega predstojnika.

(Dalje.)

dan na dežju in solncu trdo delati, da zaslužijo vsaj najpotrebnejši živež za se in svojo rodbino pozna toliko olike, da ne terja sproti od delodajalca svoje največkrat s krvavimi žulji prislužen plačilo, ampak čaka na plačilo čeli teden, včasih še dalj, mogočni eekrniški dekan pa je bolj vsiljiv kakor tak revež in pošlje svojega eksekutorja takoj tam, kjer ima kaj terjati! Izvedeli smo, da se taki slučaji v Cerknici večkrat dogajajo. Na to dekanovo predrznost opozarjamo naše cerkniške somišljenike in jim priporočamo, da naj na svojega dekana malo bolj pazijo. Morda ta sveti mož v Cerknici premalo zasluži in je zdaj na svoja stara leta od samega stradanja že tako shujšal, da se radi tega pri pogrebih, katere on vodi, ne more več premikati peš, ampak se mora voziti! O ti požrešni farški trebuhi, kedaj boste dovolj nasičeni ljudske krvi!

Iz Puhlic na Gorenjskem. Malokdo menda ve, kje leže Puhlice. Tudi „Jutro“ dosedaj še ni prineslo iz Puhlic nobenega dopisa, kajti tukajšnje ljudstvo se jako nerado krega po časopisih. Ker pa naši črnuhi vendar nečijo mirovati, je dobro, da se enkrat zmenimo z njimi. Naši klerikalci so silno razburjeni radi tega, ker je dobil v našem kraju pri zadnjih državnozborskih volitvah kmečki kandidat Sršen 17 glasov več kakor l. 1907., dr. Krek pa 27 glasov manj, kljub temu, da so farovski gospodje prav pridno popisovali glasovnice brez vednosti volilcev. Kaplan Andrej je neprestano zagotavljal, da liberalci ne bodo dobili niti 10 glasov, pa sta bila vseeno oddana za Sršena 102 glasova. Radi tega poraza župnik ne more več mirno spati. A nam je to vseeno. Pri nas se je začelo daniti. Mi nečemo več prenašati duhovskega jarma. Kmet hoče biti neodvisen.

Splošni pregled.

Ženska deputacija v parlamentu. V nedeljo se je pripeljalo na Dunaj 20 žen iz Češke in Morave kot deputacija čeških ženskih društev, da ob otvoritvi parlamenta opozore predsedništvu na važne ženske zahteve glede političnih društev, glede zavarovanja in glede ženske volilne pravice. Deputacija zahteva, da sprejme nova zbornica izpremembo prejšnjega parlamenta glede društvenega zakonika za svojo, da pri zavarovanju uvede zavarovanje mater in ubožnih žen za slučaj rojstva, in da pospeši rešitev vprašanja ženske volilne pravice. Ustanovil naj bi se stalni ženski odsek v ministrstvu, ki naj bi pripravljali material za izpremembo volilnega reda. „Splošno slovo, žensko društvo,“ je češko deputacijo pozdravilo brzojavno in se je izrazilo, da stoji glede teh zahtev s češkimi in drugimi avstrijskimi ženami na istem stališču.

Slovenci v Italiji. Pod tem naslovom prinaša „Riečki Novi List“ odgovor rimskemu „Giornale d'Italia“ in milanskemu „Secole“, ki sta dvignila velik hrup zaradi 50.000 beneških Slovencev, ki so v zadnjih časih poskusili ustanoviti si nekaj svojih gospodarskih podjetij: Vihar po italijanskem časopisju je nastal vsled tega, ker je ustanovnik posojilnice poslal ljudem slovenska vabila, da naj pristopijo k zadrugi. Italijanski listi so prinesli cele članke o nevarnosti — panslavizmu v Italiji. To se vidi, kako Italijani v kraljestvu spoštujejo na rodne pravice.

„Stranka narodnega napredka“ se imenuje poslej stranka bana Tomašiča na Hrvaškem. Tako se je sklenilo na konferenci dne 14. t. m. Stranka

ima biti vladna stranka, kakršno si je želel ban ustvariti iz koalicije. Program je ta-le: Temeljni principi, ki morajo voditi politiko kraljevine Hrvaške, Slavonije in Dalmacije je neizpremenljiva udanost in zvestoba proti kroni in trdna vera v staro zvezo, ki nas veže v kratki vezi s kraljestvom Ogrskim. Da bo ta vez trajne koristi ne samo v sedanosti, ampak tudi v bodočnosti, temu neizogibni predpogoj je medsebojno zaupanje obeh narodov kot dokaz, da je ta vez nerazdružljiva ne samo, ker temelji na državnih temeljnih dogovorih in zakonih, ampak tudi zato, ker jo diktirajo interesi, ki so nam in Ogrski skupni tako, da so življenska potreba obeh narodov. To je vsebina programa vladne stranke, ki ima naslov „stranka narodnega napredka“. Ima torej dva dela: zvestoba do kralja in zvezo z Ogrsko. Kako si Ogrji to stvar predstavljajo, so pokazali z svojo politiko, zato tudi ta stranka ni drugega, nego poskus rešiti bana.

Iz Volosko-Opatije.

Avljiatični polet nadporočnika Biera.

Volosko-Opatija, 17. julija. Za soboto 15. in nedeljo 16. t. m. je napovedal znani avstrijski avijatik, nadporočnik Bier prekomorski polet. Vzdigniti bi se imel v Preluki, od koder bi letel do Lovrane, dalje do otoka Cres, do Reke in nazaj v Preluko. Že ime Bier, znan po svojem letu Dunaj-Budimpešta, je privabilo polno tujcev v Opatijo k temu redkemu dogodku. Vojna mornarica je poslala Biera dva torpedovna čolna na pomoč, ki ga naj bi spremljala na potu, na treh drugih vojnih ladjah starega tipa pa so se pripeljali številni vojni mornarji prisostvovati poletu in povečevati svečanost. Tudi dve angleški vojni ladji, ki ste bili že teden dni usidrani na Reki, sta pripluli v Opatijo, in Bier bi ju imel obkrožiti s svojim letalnim strojem. Protektorat je prevzelo novo ustanovljeno društvo „Casino des Etrangers“.

Ob 4. uri popoldne v soboto je napolnilo številno občinstvo 12 nalašč zato pripravljenih parkov, ostali gostje so pa napolnili obrežno pot. Prišel pa je pihati lahen vetrič in slišali se že glasovi, da Bier ne bo letel. Vendar počei okrog 5. uri popoldne strel in na startu se pokaže rdeča zastava, znamenje, da je avijatik zasedel aeroplan in se dvignil. In res se dvigne Bier po naletu približno 50 m in leti proti morju. Tu se mu pa stavi na pot neki leseni most, ki je napeljan od obrežja v morje v dolžini circa 10 m ter ima na koncu leseno ograjo. Bier je letel naravnost proti tej ograji. Hotel se ogniti, je okrenil svoj aparat na desno, kar pa je bilo zanj baš katastrofalno. Kajti aeroplan se je nagnil preveč na desno, pihlajoč veter je desno krilo še bolj pritisnil k tlom — in naenkrat je zadelo to krilo morje. V hipu je bilo vse skupaj v morju i aeroplan in Bier. Kraj, kjer je padel v morje, je oddaljeno od obrežja 15 do 20 m in morje je še precej plitvo, tako da je Bier stal v vodi le do prsi visoko. Neki čoln ga je brzo rešil neljube kopelji, nakar je vstopil na prihitevšo torpedovko, ki ga je odpeljala v Opatijo, da se je preoblekel. Aeroplan so vzdignili šele pozneje in konstatirali, da je močno poškodovan, tako, da je bil tudi na drugi dan določeni polet onemogočen, čeprav je ves večer v soboto plapolala na štartu belo-modra zastava, znamenje, da bo drugi dan, t. j. nedeljo, polet ponovil. Takoj po nesreči so angleške ladje odplule v Gibraltar, s kakšnimi mislimi, lahko razumemo.

Ljudstvo, ki je plačalo visoko vstopnino, je nejevoljno odšlo in je dalo glasno duška svojemu ogorčenju. Končno moram še omeniti, da so poročila nemških listov precej kosmata. Govore o 260 m naletu, dočim ves prostor za nalet ni bil dolg nad 100 m. Dalje pišejo, da je 80 m daleč od obrežja padel v morje, kar pa tudi ni res, ampak prilično v dalji 15—20 m.

DNEVNE VESTI.

Protestni shod zoper davčno administracijo glede zvišanja osebne dohodarine in obrtnega davka obrtnikom namerava v najkrajšem času sklicati deželna zveza obrtnih zadrug v Ljubljani. Prizadete obrtnike se že danes opozarja na ta protestni shod in se jih prosi, da se glede nabiranja potrebnih dokazil zglašijo pri svojem zadrugnem načelniku ali pa pri načelniku deželne zveze gosp. Engelbertu Franchettiju, Sodna ulica 2. Določitev dneva, kraja in ure protestnega shoda se bode po časopisih pravočasno naznanila. Obrtniki brez razlike strank, pripravite se na ta za Vas pomembni shod.

Jugoslovanska strokovna zveza, s katero slepijo klerikalci paznike prisilne delavnice in poleg tega še celo javnost, je vse skupaj nič drugega kakor laž in sleparija naših brezvestnih klerikalcev. Naj navedemo tukaj nekaj reminiscenc. Kakšno gonjo so uprizorili klerikalci pred štirimi leti, ko se je prvič volilo po splošni enaki volilni pravici v državni zbor. Kakšne prisrge je delala tista slovenska ljudska stranka, ki je sedaj proglasila politični bojkot samo zato, ker ni mogla pri občinskih volitvah v Ljubljani uničiti naprednjakov, za kar je klicala hudiča in pekla na Ljubljano. Če se spomnimo nazaj kakšne obljube sta delala takrat Susteršič in Krek glede starostnega zavarovanja delavcev. Ko so pa prišli na Dunaj poslanci S. L. S. so zavlačili to zavarovanje od spomladi na jesen itd. V parlamentu pa je bila prva stvar, kako bi prišel dr. Susteršič do ministrskega stolčka, in kako bi klerikalci obstruivali vsak predlog, ki bi koristil delavstvu. Prvo leto prejšnjega parlamenta ko so demokratski poslanci zahtevali predlogo starostnega zavarovanja, so naši klerikalni poslanci sklicevali shode v Ljubljani in po deželi, češ, mi moramo vprašati kmeta, ako hoče to zavarovanje sprejeti ali ne. Tako so sleparili tisti klerikalci, ki so sedaj zopet prišli po sleparijo od mandata, tako sleparijo zopet sedaj s tem, da sklicujejo protestne shode glede starostnega zavarovanja so tudi vpili in obljubovali, da bodo gledali, da se skrajša vojaška službena doba, da se ublaži draginja in bog ve kaj še vse. Tukaj vprašam tiste komandirane klerikalne paznike in slepce: Ali so kaj izpolnili in naredili? Nič, in zopet nič! Nasprotno pa so glasovali za kanone, mornarico itd. vsled katerega se sedaj draži sladkor in vse po vrsti. Kdor je zasledoval dejansko klerikalno politiko in kdor ne gre nalašč na slepo komando za klerikalci, ta takoj spozna, da so klerikalci največji sleparji in uničevalci delavskega stanu.

Število pravoslavnih na Kranjskem. Na Kranjskem, zlasti pa v Ljubljani živi več pripadnikov pravoslavne vere. Ker ti verniki še nimajo svoje cerkve in ker postaja zanimanje za prestop k pravoslavni veri vedno splošnejše, bi bilo dobro, da se čim prej ugotovi število prvih tistih, ki so že pripadniki te cerkve, drugi pa tistih, ki resno mislijo na izstop iz rimsko-katoliške cerkve ter na pristop k pravoslavni cerkvi.

To število ugotoviti, je nujno potrebno v svrhu nameravane zgradbe prve pravoslavne cerkve na Kranjskem in da se duhovska oblast pravoslavne cerkve opozori na potrebo prirediti tudi skrbeti za vse svoje vernike na Kranjskem. Ker se je, kakor znano, ta akcija začela v Spodnji Šiški, kjer se tudi že resno izvaja, bi bilo edino primerno, da se zgradi v Spodnji Šiški lepa, številna in naraščaju novih pripadnikov primerna zgradba. Pred vsem pa, kakor rečeno, je treba ugotoviti število že obstoječih ter število novo pristopivših pripadnikov pravoslavne cerkve. Imena vseh tu omenjenih naj se blagovolijo javiti uredništvu podružnice „Jutra“ v Spodnji Šiški.

Zadnji šišenski dogodki od klerikalcev namenoma inscenirani. V kolikor se nam iz taktičnih ozirov zdi umestno, o tej zadevi že zdaj govoriti, imamo včerajšnjemu poročilu le še to dostaviti: Klerikalno-nemškimi bratcem se je šlo za to v pretežno napredni Sp. Šiški umetničnim potom s sistematičnim delom si pripraviti pot za njih politične in gospodarske namene. V prvi vrsti so v dosego tega namena smatrali potrebno občini odvzeti redno občinsko upravo. Da ta načrt izpeljejo, so zanesli ogenj za — vodovod. In tako spretno: policijski komisar Jančigaj je znan kot dober prijatelj Stefetov; je obenem pa tudi dozdeven prijatelj socijalistov v Šiški. Pri njem so na oboje strani podpihali ogenj — v občinskem zastopu je nastala opozicija proti oziroma za vodovod. Ta opozicija je bila le markirana in sicer tako dobro markirana, da morda niti tisti, ki so igrali vlogo opozicije sami niso vedeli, da so pravzaprav le sredstvo za pravi namen, ki pa ni ciljal na ureditev vodovodnega vprašanja, marveč edino le na razpust občinskega zastopa. Na isti kot Jančigaja in Jančigaj druge so dobili za svoje načrte tudi župana Pogačnika. Mož jim je bil kakor nalašč. O njem namreč širša javnost ni na jasnem jeli je Pogačnik res naprednjak, ali je skrit klerikalec, ki iz gotovih razlogov le igra, le markira naprednjaka. Ravno tako je Pogačnik tudi v narodnem oziru vse in nič; danes sedi poje in pije v družbi najbolj zagriženih hajlovcev, jutri, ali še tisti dan je isti mož zopet v družbi narodnjakov največji narodnjak. Skratka mož je vse in mož ni nič, obrača se kakor sapa potegne, od severa ali od juga. Takih mož se kaj radi poslužujejo klerikalci za svoje večje politične operacije. Načrt je bil zdaj naravnost imeniten: umetničnim potom napraviti opozicijo, dva moža, ki sta pravzaprav v službi enoinistega političnega gospodarja pustiti izigravati drugega proti drugemu ... javnosti je namreč bilo potreba nametati veliko peska v oči. In konečni uspeh? Vse je šlo „po žnorce“ kakor v gledališču. Jančigaj et konsortes je „delal“ opozicijo. Pogačnik se je naredil silno ogorčenega, prevrnil županski stolec in s svojim oporod podžupanom Zelenkolom pobegnil iz občinskega urada. Komedija je bila torej za prvi akt končana; klerikalcem je prinesla gerenta, ki ga imajo „na spagici“. Da ti črni nehvaležnezi svoje obljube niti toliko niso držali, da bi bili Pogačnika obdržali za gerenta. Ampak, da je bil tudi le maneuver, na to prihodnjic ne smemo pozabiti. Za danes pa naj to zadostuje!

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojimi!

MAIL LISTEK.

M. GREGORIČEVA.

Za samostanskim obzidjem.

S to mislijo sem tudi sinoči pomirjeval očitajoče trenutke ter se zamaknil v milodoneče akorde, ki so odmevali izza neke celice ganljivo, bajno in otožno, kakor da je skrita v citrah tragedija nadebnega življenja. Ali ko je utihnilo nežno sviranje, mi je stopil pogovor s priorjem zopet pred oči: „Zakaj vendar nistem izpovedal temu starčku, ko se je zanimal za mojo usodo? Zakaj mu nisem poštožil, da ne najdem nikjer miru, ker me vjednoredno preganja senca moje ljubezni? Čemu sem mu zatajil vse to in celo prisegel, da čutim v sebi poklic za samotarstvo in pobožnost, dočim sem globlje nezadovoljen z usodo, odkar sem stopil na bojišče proti srčnim čuvstvom? Saj nisem zasledil v njem le pobožnega vernika in strogega redovnika, ki prikriva s posvečenim plaščem kamnitno srce ... marveč mi je napravil vtis, da je moral prestopiti marsikaj v svojih mladih dneh, da se je moral mnogo boriti v jarmu krute usode.“

Iz celice nad menoj je zopet uhalo zvönko breknjenje, katero je bržkone porajala globoko-zatajevana žalost, kajti melodija, ki jo je raznašal morski zefir v daljino, se je prav skladala s tužnim položajem mojega srca. In vendar me je tisto sviranje raztreslo, da sem počel premišljati o najraznovrstnejših problemih in tihoma raztelesoval pojem o človeškem razumu, o bogu, o materiji in idealih. Konečno so se vse te misli spojile v en sam predmet, kakor da dobiva v njem finale vsako razmotrivanje. A ta predmet je prehajal v najgloblji predor mojega srca in med najzamatnejše nerge mojih možganov ... Kaj sem hotel? Zaprle sem oči ... In tedaj sem celo slišal zvönki glas „njene“ milodoneče govornice. Mahoma sem zagledal „njen“ nebeški nasmeh ... Nato se je bliskoma izpremenila podoba pred menoj. Bila je hladna in rezka in njeno oko je izražalo zlobo in škodoželjnost; izražalo pa tudi zabavo in triumf nad mojim trpljenjem. Tudi ta prizor se je pretvoril v drugega: Pred menoj je ihtela z neutrušnim jokom, drhtela je v globokem kesanju. Razloženo so šepetali na moje uho vzdih obžalovanja ...

Vedno bolj temne, prosojne in goste so postajale slike, vedno bolj so se izgubljale izpred oči, vedno tišje je odmevala njena govornica ... vedno

manjše je postajalo moje trpljenje, vedno bolj trdno so se zapirale moje trepalnice ... Zaspal sem v globokem snu, dokler me ni vzbudil v ranem jutru solnčni svit ...

Avgusta meseca 1882.

Kmalu bo leto dni, odkar prebivam tukaj. Obleden sem v temno-rjavo sukneno opravo; moja zunajnost je torej izpremenjena, ali moja notranjost je še vedno ista. Obleden sem to debelo suknjo že pred posvečenjem, ker sem upal, da se z mojo obleko menja samoposebi tudi moje mišljenje in naziranje. Kako sem se varal! Včasih mi je ravno to meniško oblačilo vzrok tajnega vznemirjanja in skrite tuge ... In tudi moje trdovratno premagovanje samega sebe omahuje in pada, da se včasih z naporom trudim brzdati svoja čuvstva in ohraniti trdno voljo. Čestokrat mi je skoro neprijetno, da stopa prior molče in ravnodušno mimo mene, ter se mi zdi, da vidim v njegovem licu porogljiv prezir. Da, težko mi je v takih hipih in jaz si skoro želim, da bi ta sivi starček stopil vnovič s presunljivim pogledom predme ter mi strogo, ko sodnik nastavlja vprašanje, ki bi bilov zvezi z mojo prošlostjo. O, vsaj njemu naj bi se ne bil lagal, ki skriva morda v prsih izdano bolest in ki ni brezčuten, kakor izgledajo vsi ostali menihi.

O, ti menihi s svojimi resnimi,

pravilnimi in ne izrazitimi obrazi, kako malo me brigajo. Kadarkoli stopam mimo njih, hodim ravnodušno, ko da sem zraven navadnega stroja.

Saj so to bržkone bitja, ki nimajo zmognosti podreti v dušo svojega bližnjika. Semintja se ozrem po teh obličjih, da bi kaj čital z njih. Zaman! Dolgočasno so in ne izražajo ničesar; ne zadovoljnosti, ne bolesti, ne nasmeha ne tuge ... Baj imajo ledeno zakrknjeno srce, ki ostane tuje slehernemu čuvstvu. Zato mi ti redovniki s svojimi lenimi kretnjami ne ugajajo in dasi se iz njih vedenja ne da spoznati, vendar si domišljam, da niti jaz ne ugajam njim. Kako naj se jim tudi prikupim? Šajam se v njih družini le, ko zahteva samostanski red: pri obedu in molitvah.

Septembra meseca 1882.

Včeraj sem našel med skritimi spomini Almino pismo. Dve leti je minulo, kar ga je pisala njena bela nežna ročica, vendar ima zame še vedno ono mikavost, ko da ga nisem čital še nikoli. Postalo mi je to pismo mahoma zanimivo, dasi je nedosledno, in zato karakteristično. Skoro glasno sem se zasmejal, ko sem ga vnovič prečital. Saj sem si moral sam sebi rogati z očitanjem: In ti, Gvido, si zašel sem za to zidovje namenoma radi Almine nedoslednosti? Kolika

V Trstu veliko zanimanje za dogodke v Sp. Šiški. Kakor se nam iz Trsta poroča, so tamkaj zadnji dogodki v Sp. Šiški vzbudili v slovenski javnosti splošno zanimanje. Tržačani kar ne morejo prehaliti male šišenske junake, ki so se tako pogumno borili za svoje narodne pravice. Zlasti pa tudi pozdravljajo sklep šišenskih narodno-zavednih žensk, ki so se pred domačo cerkvijo izjavile za izstop iz katoliške cerkve ter za prestop v pravoslavno cerkev. (V Trstu že imajo krasno pravoslavno cerkev, ki je nam Kranjecem sedaj najbližja.) Kakor v Trstu tudi v vseh oddaljenih slovenskih krajih z veseljem pozdravljajo ta kulturni pokret, ki je vsled nastopa malih šišenskih junakov ter njihovih mater izšel iz Sp. Šiške. — Kakor šele sedaj uvidimo, moramo biti državnemu pravdniku g. Luschanu pravzaprav le hvalešni, da nam je sobotno številko tako lepo pobelil. To pobjeljenje je povzročilo tudi na zunaj splošno pozornost na kulturno vojsko v Spodnji Šiški.

Kako sodijo ljudje. Prijatelj nam piše: V Vašem časniku „Jutro“ sem čital o verskem gibanju v Šiški pri Ljubljani ter Vas prosim, da daste nekoliko prostora mojim današnjim vrtam, ki se tičejo vprašanja, kam naj se obrnejo verniki slovenske narodnosti, ki jih preganja politiki in vsem strastem na tem svetu podvržena duhovščina, kateri ni ležeče na tem, deliti zlo in dobro z verniki, oziroma ljudmi, temveč katerim je zlo vernikov deseta briga. Vsled tega si svoji tudi dobrote, zlo pa prepušča drugim, ki niso po nazorih duhovščine poklicani, da bi uživali kakšno srečo na tem svetu. Ne vem, kako in kaj računa duhovščina danes svoja opravila, ako če biti kdo po katoliških nazorih vernik. Bil sem že od nekdaj bistrih misli in vsled tega tudi primoran h koraku, da sem se odpovedal katoliški cerkvi ter stopil po dvehletnem prenehanju in razsojevanju verskih nauk končno k protestantizmu, v katerem sem našel, kar se tiče mojega verskega prepričanja popolni mir. Nimam vzroka biti nasproten prestopu iz katoliške v pravoslavno cerkev, kajti ona je po številu vernikov slovenska cerkev. Privlačno sta jo napravila Slovanom osobito brata Ciril in Metod, pripomniti pa moram, da tudi Hus in Primož Trubar nista učila slabše, temveč golo resnico, katero je Jezus Kristus pustil vesoljnemu svetu. Na podlagi Kristusovih nauk je postal celi svet deležen ne le nebeškega, temveč tudi tuzemskega blagostanja, njegovi nauki so prežeti s socialnimi nazori in ako se jih bode človeštvo držalo, mora priti do rednejših razmer, kakor pa, če se bode držalo nauk koncesioniranih katoliških božjih namestnikov. Ako kdo trdi, da je protestantska cerkev last Germanov, je to naravnost budalost, katere ne more najemnejši bebec, še manj pa olikan in pameten človek razumeti. Po številu vernikov seveda je, kajti vedeli so Germani vrednost nauk reformatorjev mnogo bolj ceniti, kakor Slovani, vsled česar so se jih tudi bolj oklenili. Jaz sem naravnost navdušen naprednjak, saj mi vendar ne more biti drugi, kakor slovenski narod najbližji in dvomim, da bi bil s svojim prestopom k protestantizmu postal naenkrat nemškega, morda tevtonskega pokolenja. Dvomim tudi, da so drugi Slovenci, ki se pri-

budalost! Kako moremo zahtevati trajne logike in doslednega početja v življenju ženske? Navadna ženska ne more biti logična niti v enem kratkem pismu. Čemu torej tolike zamere, tolikih žrtve, saj ženska greši, ne da bi se zavedala; vara nas nehotoma. Mi možki bi morali v občevarju z žensko ostajati vedno pri zavesti, da je ženska original, od katerega smemo pričakovati toinono in sprejemati posamezne dogodiljaje brez presenečenja. Koliko nesrečnikov manj bi bilo med možki, ako bi vedno mislili, da imajo opravke le z razposajenim nepremišljenim otrokom, ko občujejo z žensko. Da, koliko tuge manj in koliko več vžitka ...

Tako sem razmotrival včeraj ko sem čital Almino pismo. In v tistem času je nekdo potrkal na vrata, da sem komaj utegnil skriti svoje spomine: Almina pisma, rokavico in pihalko, katero je na zadnjem plesu shranila Alma v mojem žepu. V mojo celico, je vstopil predstojnik sam. Bil sem zmuden in zato mi ni bil dobrodošel.

— Sin moj, izustil je z božajočim glasom, ti mi še oboliš. Zal, da nimam ogledala, da vidiš, kako izgledaš. To pretirano samotarenje in ta nema molččnost v tej revni stanici ti je le v škodo! (Daje.)

znava jo k protestantizmu, vsled tega za Slovence izgubljeni, dvomim dalje, oziroma ne verjamem popolnoma ne, da bi bil Hus ali Primož Trubar za taji kdaj svojo narodnost. Pustim razsodnosti istih Slovencev, katere je terorizem katoliških duhovnikov pravil do izstopa iz katoliške cerkve da odločijo sami, so li nauki, ki sta jih učila Hus in Primož Trubar slabejši, nego nauki drugih duhovnikov. Ali bi ne kazalo, da bi Slovenci na podlagi Trubarjevih naukov si ustanovili svojo cerkveno skupščino, kakor imajo Germani augsburško, helveško, kalvinsko itd. Toliko za danes.

Štrajk pri tvrdki Bonač. Nad teden dni je že štrajk v tovarni in knjižgozvejni, ali doseglo se ni več, kakor da je g. Bonač dovolil delavstvu vse zahteve, samo društva knjižgozvezov noče nikakor priznati, zakaj ne, povemo mi javnosti. Gospod Bonač bi seveda v tovarni za prvi čas upeljal 9urno delo, ali za koliko časa, to je vprašanje, izjavljamo, da smo mi tudi zvitji, zato ne gremo v past. Trdimo z vso gotovostjo, da po preteku enega leta je že zopet tako, kakor pred štrajkom. Z vajenci je isto; mi zahtevamo ravnati se strogo po tarifi, ali pri g. Bonaču je to čisto drugače, v kartonažno tovarno vzame javencev. Kolikor jih menda dobi, potem pa fabricira knjižgoveške pomočnike na tale način: eno leto se uči kartonaže, 1 leto knjižgoveštva, 2 leti pa cizo vozi in to naj bo dober pomočnik. To so tiste točke, katere mu društvo prepreči, ako istega prizna; g. Bonač pa to noče iti v glavo, on menda še zmiraj misli, da smo v 15. stoletju. Končno še nekaj o konkurenci: mi mislimo, da se da konkurirati danes z dobrimi močmi in z najmodernejšimi stroji kakor jih g. Bonač tudi ima, ne pa, da mu delavstvo gara 15 ur na dan. Glede podrobnosti in šikan delavstva od Vaše strani, se bomo demo pa še pogledali v najkrajšem času.

Gostovanje kapelnika g. Vlacava Talicha. Kakor se nam poroča, je „Slovenska Filharmonija“ pridobila v Ljubljani tako priljubljenega in dobro znanega kapelnika g. Talicha, da bo v poletni seziji vodil njene koncerte, in sicer dvakrat na teden, ob torkih in sobotah. Živo so nam v spominu krasni koncerti, ki nam jih je nudil ta izborni glasbenik v preteklih treh letih. Že takoj pri svojem prvem nastopu — menda je bilo na vrtu hotela „Ilirije“, fasciniral je občinstvo, ki do takrat ni bilo vajeno slišati v Ljubljani tako popolne orkestralne glasbe. Od takrat so bili njegovi koncerti sestanek vseh ljubiteljev glasbe in s ponosom smo gledali v bodočnost, misleč, da se nam tudi na glasbenem polju odpira nova perspektiva. Pa ne samo kot koncertni, ampak kot gledališni kapelnik, se je g. Talich odlikoval. Kar čez noč nekako smo imeli v Ljubljani izborno opereto. Vse, kar je on naštudiral, je bilo precizno, fino izvedeno. Publiku se je tiste čase prepričala, da je možno tudi z majhnimi sredstvi doseči častne uspehe, če je voditelj na svojem mestu ter ima voljo nuditi občinstvu res pravo umetnost. Dobrega okusa za umetnost naši publiku ne smemo odrekati, samo treba je, da se kdo najde, ki vodi glasbo in umetnost ljubeče občinstvo v pravi smeri. G. Talich, ki se je lansko leto izpolnjeval v svoji umetnosti v Lipskem pri slovitim kapelniku Nikischu, in letos v Milanu se nam zdi poklican, da tudi izvrši začeto delo ter se s tem pridruži, da si je Čeh, našim prvoboriteljem za kulturo. Naj bi bili koncerti, ki se nam obetajo, nekaka Ouverturna za zimsko sezono. Slovensko občinstvo pa naj podpira mladega umetnika v njegovih težnjah, vedoč, da s tem tudi samo pripomore naši mladi kulturi do enakovrednosti s tujo.

Gosp. kapelnik Talich, — Koncert „Slovenske filharmonije.“ Danes, torej koncertira popolen orkester Slovenske filharmonije v hotelu „Tivoli“ in dirigira pri večernem koncertu g. kapelnik Talich naslednje točke: 1. Smetana-Kovačovič „Prodana nevesta“; 2. Nedbal: „Valse triste“; 3. Nicolai: „Vesele ženske Vindzorske“, overture; 4. Smetana: Uspavanka iz opere „Poljub“; 5. Verdi: Finale 2. akt iz opere „Aida“; 6. Bizet: Danse boheme. Začetek koncerta ob 8. uri zvečer. Vstopnina 60 vinarjev.

Čudna novica kroži po Ljubljani. Prejeli smo sledeče poročilo: K neki ženi sta prišla dva tujca in sta jo prosila, naj jima da kaj jesti. Žena je njima ko postregla in ju vprašala od kod sta doma. Rekla sta, da sta iz takega sveta, ki je nam neznani in ki ne vemo zanj, pač pa se bodo kmalu slišala znamenja o onem svetu. Od tistega časa se sliši vsako jutro v smeri od severa proti jugu neko bobnenje, ki ga je slišalo že več ljudi. Tako se — pripoveduje.

Šentpeterski župnik Pavlič je poslal pretekle dni štepanskiim gostilničarjem okrožnico, v kateri jih pozivlja, da naj se podpisom zavežejo, da ob žegnjanju v svojih gostilnah ne bodo imeli godbe. Večina gostilničar-

jev, ki ima nekaj soli v glavi, je na okrožnici mesto podpisa za Pavliča zapisala nekaj dokaj bolj primerne, klerikalni birti pa so seveda podpisali da so tako neumni, da ne bodo to nedeljo imeli godbe. — Politični ljudje pravijo, da bi Pavlič rad postal kmalu korar, samo farmare mora še prej malo ociganiti, drugi trde, da je ta okrožnica inspirirana od prismojenega škofa samega.

Neotesanost parnikovega strojnika. Pretekli teden se je L-eva gospa peljala v svojem železnem čolnu po Ljubljani. Nasproti ji pride blizu Prul parnik s petimi obloženimi čolni in zasuje tako s sprednjim delom, da bi bil parnik kmalu čoln prebrnil. Ko je gospa na tako brezobzirno postopanje in vsled strahu protestirala, ji je strojnik Schmitt v obraz zalučal besede: „Seien Sie froh, dass Ihnen nichts ärgeres passiert ist!“ — Tega nemškega hlapca naj gospodar Czczowiczka nauči primerne olike, če ne — ga bodo drugi!

Slov. telovadno društvo Sokol v železnih priredi v nedeljo, dne 23. julija 1911. javno telovadbo ob polu 4. popoldne. Po telovadbi javna veselica na vrtu brata Gabrijela Thaler z godbo, plesom, šajjivo pošto, korijandoli itd. Veselice se vrši nepreklicno ob vsakem vremenu. Vstopnina k telovadbi prosta. Vstopnina na veselico 40 vin.

Dramatična šola slovenskega deželnega gledališča se odprla 23. t. m. dopoldne. Priglasje sprejema ravnateljstvo vsak dan v gledališki pisarni od polu 10. do polu 1. dopoldne in od 5. do polu 7. popoldne. Želeli je, da se oglasi čim več odraslih in inteligentnih gospodičen in gospodov, ki imajo resnično veljo, docela se posvetiti slovenski dramatski umetnosti. Poučeval bo letos zopet gospod režiser Hinko Nučič. Pouk bo teoretski in praktičen ter se bo vršil zvečer v gledališču.

Dramske skušnje angaževanih članov se začno letos s 1. avgustom.

O. BERNATOVIČ

Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana. Velikanska zaloga narejenih oblik za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

Umrl je v Kropi dne 16. julija ob desetih dopoldne gospod Jurij Magušar, veleindustrijalec, veletrež in posestnik. Vrlemu in neutrudnemu možu blag spomin! Pogreb bo danes ob 4. popoldne.

Cirkus Strassburger je vzbudil v Ljubljani po vsej pravici velikansko pozornost in splošno zanimanje. In to po vsej pravici. Tako izrednega užitka ni nudil Ljubljancem še noben cirkus. Posebno občudovanje vzbujajo dresirani morski levi, skupina mame-lukov in takozvani „leteči ljudje“, ki proizvajajo naravnost vratolomne vaje. Ravnatelj Strassburger in g. Kossmy morata biti naravnost izborna dreserja. Tudi včerajšnja predstava izvrstno obiskana. Vsi igralci so želi entuziastično pohvalo od strani občinstva.

Ideal. Spored za danes sredo in četrtek: Humoristične igre v Singapuru. (Naravni posnetek.) Prevarani tat. (Komično.) V pričakovanju polnočnega vlaka. (Lepa drama.) Kinematograf v Afriki. (Naraven posnetek v barvah.) Prevarani zasledovalci. (Jako komično.) Moric bi rad umrl. (Velekomično.) Dodatek k večernemu sporedu: Skrivnosti preteklosti. (Lepa drama.)

Med srbskim narodom.

V Beogradu so pripravili nam slovanskim časnika, ki smo prišli na deseti kongres, nenavadno prese-nečenje: peljali so nas med srbski narod, da ga spoznamo, ga začnemo ljubiti bolj nego smo ga ljubili doslej, ko smo ga poznali samo iz nemških in madžarskih slavo-filmskih časopisov, ki imajo posebno Srbe „na piki“. In zato niso redki med Slovani taki, ki imajo o Srbih naravnost grozne pojme, predstavljajo si jih nekako tako, kakor „Simplicissimus“ in „Muskette“. No, in če nič drugega, ta pozitivni in trajni uspeh ima belgrajski novinarski kongres, da so popolnoma padli vsi predsodki o Srbih, ki so nam jih sugerirali doslej nasprotni listi. Nemalo je k temu pripomogel naš izlet med srbski narod.

V soboto dopoldne smo se podali na parnik „Šumadija“ in ko so bili Srbi prišli in v lujnke vtaknili par avstrijskih špijonov, ki so hoteli z nami, da bi bili o izletu na pristojna mesta poročali, je vojaška godba na parniku zasvirala srbsko koračnico in parnik se je jel med viharimi „živijo“ klici pomikati. Pogled na Beograd s parnika je bil prekrasen. Mesto se slikovito razprostira na nizkem grebenu, in tam, „kjer Donava bistri pridruži se Savi“, se dviga staroslavna belgrajska trdnjava. Po celi donavski obali, kjer je le kaka hišica, so stali seljaki in seljanke, pozdravljali so nas s klici, mahanjem srbskih trobojnic in robcev in pokanjem topičev. Blago-

slovljeni so kraji, ki smo se peljali ob njih. Krasni vinogradi, zlata žitna polja, mogočni gozdovi. Resnično kos raja na tem svetu. In pa to ljudstvo, vredno te lepe dežele in dežela vredna tega ljudstva.

Točno ob 12. uri smo pristali v Smederevu, zgodovinsko slavnom mestu, kjer so si Srbi še kakih 100 let po nesrečni bitki na Kosovem polju (1379) odbržali samostojnost. Smederevo šteje kakih 5000 prebivalcev, je prijazno malo mesto, na vzhodu pa se tik ob Donavi dviga mogočna stara trdnjava despota Brankovića z 22 velikimi stolpi.

Smederevci so nas nad vse presrečno sprejeli. Nad 10.000 ljudi je pričakovalo na bregu parnika. Prišli so od blizu in daleč, do 5 ur hoda — vsi v prazničnih narodnih srbskih nošah. Pevsko društvo Branković je prišlo z zastavo in je zapelo v pozdrav pesem, prišle so tudi godbe in so svirale, z govorom nas je pozdravil župan in nato smo se podali v mesto ob nepopisnih ovacijah prebivalstva. Po ogledovanju mesta in trdnjave smo sedli k obedu, ki ga je dala mestna občina. Navdušenih napitnic se je izpregovorilo mnogo. Le prehitro je potekel čas. Ob petju in godbi in ovacijah smo se spet podali na parnik, in spet smo se peljali mimo krasnih blagoslovljenih krajev, kjer so nas pozdravljali topiči.

Ob 6. smo se ustavili v Gradišču, malem mestecu, ki šteje kake 3 tisoče prebivalcev. Nepopisno lep sprejem. Na bregu do 12.000 ljudi. Cela pot od parnika notri v mesto gosto posuta s svežo travo. Ob potu šolska mladina z zastavicami prepeva „Hej Slovani“ in srbsko narodno himno in siplje na pot cvetje. Gremo proti cerkvi, kjer nas na pragu čaka pop v svečanem ornatu in s križem v roki. Z mogočnim glasom pozdravi slovenske goste in jih blagoslovi. V cerkvi zahvalna molitev s prekrasnim staroslovanskim petjem. Iz cerkve se poda ves zbrani narod z gosti na velik travnik, začne se „igrati“ kolo (kolo se namreč ne „pleše“, temveč „igra“) — vse se suče: mlado in staro, revno in bogato. Nobene razlike stanu ne vidiš. Meščanka pada roko bosemu seljaku, oficir revni seljanki. Srbski demokratizem . . .

Na vrtu so priredile gradiščanske gospe in gospodične sijajno večerjo, pri kateri so stregle same. Pri vsakem gostu je stala Gradiščanka in pazila, da gostu ni ničesar manjkalo. Toliče ljubeznivosti menda ni nikjer na svetu, kakor med Srbi.

Ob desetih zvečer je bil velik ognjemet na Donavi. Igralo se je kolo, pele so se prekrasne srbske narodne pesmi . . . marsikdo od nas bi bil kar za vedno ostal med tem zlatim narodom. Pa treba je bilo spet iti . . .

Ob 3. po noči se je parnik spet jel pomikati. Donavska dolina se začinja zoževati. Na levi in desni strani bregovi, poraščeni z bogatimi gozdi. Po peturni vožnji zadnja postaja — Tekija, prav nasproti Oršove. Izstopili smo samo za četrt ure. Prebivalstvo nas je spet navdušeno pozdravljalo. Svirale so godbe, vihrale zastave.

Po osmi uri smo nastopili pot nazaj. Na bregu množica domačinov v narodnih oblekah. Čarobne ženske, junaški fantje in moške in starci. Nepregledna dolga vrsta jih je bila. Parnik se je jel pomikati, ženske so nam v pozdrav mahale z robci, moški so potegnili samokrese in streljali. Nam pa so zarosile oči . . .

Na parniku je počasi postajalo živahno. Godba je neutrudno svirala, igralo se je kolo, govorile napitnice, od svobodnega srbskega brega donavskega pa so doneli topiči in klici svobodnega naroda vsepovsod, koder nas je peljala ladja . . . Polnočna ura je že davno minila, ko smo se ustavili v Belem gradu.

To sta bila dva dneva, polna nepopisne krasote, ki sta izvršila revolucijo v naših nazorih o srbskem narodu.

In zdaj smo spet tu in z nekako pritajeno zavidi-ljivostjo gledamo tja dol proti vzhodu, kjer prebiva marljivi trezni in junaški srbski narod, ki mu vlada njegov demokratični kralj in misli nam vedno in vedno hite dol v jugoslovanski Pijemont in ena sama želja je v naših srcih — priti še kdaj tja dol . . .

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Državni zbor.

Dunaj, 17. julija. Današnja seja državne zbornice je bila popolnoma mirna. Le poslanec Wolf se je zgražal nad rdečimi naglji, ki so ležali na predsedniški mizi. Prihodnja seja se vrši v sredo ob 11. uri dopoldne. Za jutri popoldne je sklical starostni predsednik Fuchs sejo klubovih predsednikov, na kateri se bo določil dnevni red sej, obenem pa vršila pogajanja glede izvolitve novega zborničnega predsednika. Za predsednika

zbornice bo najbrže izvoljen dr. Syl-vester, ker bodo zanj glasovali vsi nemški naprednjaki in tudi več Poljakov. Volitev predsedstva se najbrže vrši v petek.

Ogrska zbornica.

Budimpešta, 17. julija. Obstrukcija se nadaljuje. Opozicija je izjavila, da toliko časa ne bo miru, dokler ne preklicje grof Tisza besed, da gleda s prezirom na opozicijo.

† Dr. Harambašič.

Zagreb, 17. julija. Včeraj je umrl znani hrvaški pisatelj in bivši saborski poslanec dr. Harambašič.

Seja hrvaških poslancev.

Zagreb, 17. julija. Včeraj in danes so se vršila posvetovanja koalicijske glede nove politične situacije vsled konstruiranja nove vladne stranke. Za 24. t. m. se sklicje plenarna seja koalicijske, pri volitvah z drugimi strankami.

Velika železniška nesreča.

Freiburg, 17. juliju. Tu je skočil brzovlak ravno pred kolodvorom s tira in se popolnoma razbil. Dosedaj so potegnili izpod razvalin 11 mrtvecev in 20 težko ranjenih.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Lepa, novo meblirana mesečna soba s posebnim vhom se takoj odda. Kje, pove uprava „Jutra“. 224/4—10

Malo rabljeno žensko in moško kolo ter decimalna tehnična se ceno proda. Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 410/3—5

Vrtnarski vajence poštenih starčev se sprejme takoj pri Ivanu Wider, vrtnar Ljubljana.

Glasovir se jako ceno proda. Naslov pove „Prva anončna pisarna“. 418/3—2

Kočka jako dobro ohranjena s 4 sedeži se proda za 430 K. Na vprašanja odgovarja: A. Kocuvan, trgovec, Soštanj. 264/3—2

Dobro ohranjeno damsko kolo se takoj kupi. Kje, pove podružnica „Jutra“ v Sp. Šiški. 267/2—1

Avtomobil za štiri osebe ceno proda Lovro Šebenik, Sp. Šiška.

Po zelo znižani ceni prodaja radi preselitve v lastno hišo M. Kristofič & Bučar. 212/3—7

Ugodna prilika! Proda se radi družinskih razmer v mestu hiša, kjer se nahaja dobro upeljana specijerska in tudi gostilniška obrt. Reflektira se le na resne kupce. Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 412/7—1

Dekle, stara 20 mesecev se želi oddati k dobri družini v oskrbo. Naslov pove „Prva anončna pisarna“. 422/1—1

Sprejme se takoj učenka v trgovino z mešanim blagom. M. Vesely, Cesarja Jožefa trg št. 11. 268/x—1

Gospod išče dobro domačo hrano. Poudbe pod A B 38. na upravništvo „Jutra“. 269/2—1

KORESPONDENCA.
Gospod želi v svrko zabave korespondirati z damo staro od 30 do 50 let. Gospe imajo prednost. Tajnost se jamči. Pisma se prosijo pod šifro „Posavec“ št. 35. pošto ležeče Ljubljana. 423/1—1

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze sočutja ob smrti našega nepozabnega soproga, očeta, starega očeta in brata, gospoda

Marina Nadilo,

kakor tudi za darovane vence in častno spremstvo pri pogrebu, izrekamo tem potom vsem svojo najiskrenejšo zahvalo.

V Cerknici, 15. julija 1911.
Žalujoči ostali.

Izjava.

Ker se raznašajo razgovorice o moji aretaciji, z dne 14. t. m. mi škoduje na moji obrti, pojasnjam, kolikor je na tem resnice sledeče: Ko sem videl gđc. Volkar v zadregi, sem jo opozoril, da naj tudi ona od gospe Hribovšek zahteva, da se legitimira. Nato je pričela ga. Hribovšek govoriti nemško, na kar sem gđc. Volkar opozoril, naj tudi ona zahteva od ge. Hribovšek, da govori slovensko, kakor je govorila poprej. To je slišal g. orožnik in to je bil edini vzrok moji aretaciji, na kar lahko prisežem.

Fran Podlipnik,
krojaški mojster v Sp. Šiški.

Pozor čevljarji!

Dva čevlarska stroja z vso opravo in orodjem se prav ceno prodaja. Poizve se: Karlovska cesta št. 30.

Mlad, dobro trgovsko naobraženi privatni uradnik

z 7letno komptoarsko skušnjo, zmožen slovenščine, nemščine in deloma hrvaščine, želi mesto premeniti. Rad bi šel tudi kot potnik in zastopnik. Blagohotne cenjene dopise sa prosi pod „M. R. 100“ na upravo „Jutra“.

Spedijska tvrdka

R. Ranzinger

je preselila mestno pisarno v

Šelenburgovo ul. št. 3.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. Lastna tovarna ur v :: Švici. Tovarniška znamka ::

„IKO“

H. SUTTNER

Telefon šte. 273. Ljubljana Telefon šte. 273.

Jutro se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg,
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Klavirje,
pianine in harmonije
le prvih svetovnih tvrdk na obroke
po K 18—

Ravnokar največja zaloga malo časa
izposojenih pianinov po jako nizki ceni
ALFONZ BREZNIK, Kongresni trg 13,
učitelj „Glasbene Matice“.

TEODOR KORN
poprej **HENRIK KORN**

pokrivalec streh in klepar,
vpeljalec strelovodov ter in-
:: stalater vodovodov ::

LJUBLJANA

Slomškova ul. 3 in 10

Podružnica: Stari trg 9.

Priporoča se p. n. občinstvu
za izvrševanje vsakršnih kle-
parskih del ter pokrivanje streh
z angleškim, francoskim in tu-
zemskim škrljem, z

asbest-cementnim škrljem
(Eternit) patent Hasehek,
z izbočeno in ploščato opeko,
lesno-cementno in strešno
opeko.

Vsa stavbinska in galanterijska,
kleparska dela v priznani so-
ludni izvršitvi.

Poprave točno in ceno.

Proračuni brezplačno in
poštne prosto.

L. J. Fröhlich

sobni slikar in pleskarski mojster, dekora-
cije, napisi in cerkveno slikarstvo
Ljubljana, Hrenova ulica 17.

Poštno-hranilnični račun št. 67.626.

Mesečna soba

lepo meblavana na Miklošičevi cesti,
„Hotel Loyd“ se odda 20. t. m. Raz-
gled na cesto. Več se poizve istotam
v III. nadstr., levo.

Primeren lokal

v pritličju za pisarno če mogoče v
bližini šišenske cerkve ter ob glavni
cesti išče Podružnica „Jutra“, Spod-
nja Šiška.

Jako zanimiv, zabaven in po-
učen list s slikami je

**„Ilustrovani
tednik“**

ki izhaja vsak petek ter stane
četrtletno 1 K 180.

Zahtevajte ga povsod! Naročite
ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

!!!! 2 !!!!

krasni hišici

popolnoma novi, sku-
paj stojeci, ena obstoji
iz dveh sob, kuhinje in
obokane kleti, druga
tik nje iz ene sobe in
kuhinje ter lepim vr-
tom se ceno prodasta.
Ponudbe na gospoda
:: Otona Smitka ::
Novo mesto, Kandija.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.**
K 5.000.000.

Stritarjeva ulica št. 9.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižico in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Kupujte „JUTRO“

Izvod samo 6 vinarjev.

Cirkus Adolf Strassburger.

Danes zvečer ob 1/4 9. uri
športna predstava
z novim popolnim programom.

V sredo dne 14. julija 1911
2 veliki gala predstavi.

Popoldan ob 4. uri.

Zvečer ob 1/4 9. uri.

Pri popoldanskih predstavah plačajo otroci do 12. leta in
vojaki polovico. Zvečer popolno vstopnino.

Predprodaja vstopnic v c. kr. trafiki „Union“ in
v cirkusu pri blagajni.

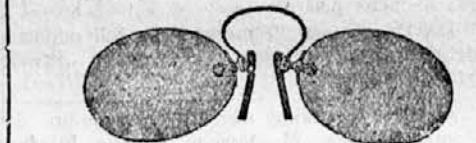
**Vsaki dan od 10. ure dopoldan javne
skušnje in odprti hlevi.**

Priznana pristne oljate in suhe
:: cene nizke :: **barve točna postrežba**

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca
na debelo in na drobno. — Izborne emajlne glazure, **LAKI**
FIRNEŽ in ČOPIČI.

Vse v to stroko spadajoči predmeti.

Edini oblastveno izprašani
optik in strokovnjak
K. JURMAN
Ljubljana, Šelenburgova ul.

4lepe konje

za težko in hitro vprego, ena primer-
na kobila (pingavka) so takoj na
prodaj. Kupci naj ne zamudijo te
ugodne prilike in naj se zglase pri
gospodu

Josipu Seidlu
Spodnja Šiška 2.

Štampilje

vseh vrst za urade, dru-
štva, trgovce itd.

Anton Černe

graver in izdelovatelj
kavčukovih štampilj.

Ljubljana, Stari trg št. 20.

Ceniki franko.

Dva Pomočnika

se sprejmeta za obrt kleparkske in Vo-
dovodno instalacijo, sprejmeta se ta-
koj v trajno delo. **Franc Lončar**,
klepar in inštalater, Spdnja Šiška 65.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v ti-
skarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.
Muzikalije.

Telefonska št. 118.

Najmodernejše črke.
Litografija.

Poštno hranilnice št. 76.307.

„S L A V I J A“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Reserve in fondih K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.860-58.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarne so v lastni bančni hiši.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.
Ves čist dobiček se razdeljuje zavarov-
ancem; dosedaj se ga je izplačalo
K 2.495.719—.

Zavaruje poslopja in premoženje proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenskih plošč.
Škode cenjuje takoj in naključneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
podporo v narodne in občnkoristne
namene.

Najboljše odgovori „Slovincu“ vsak
naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“,
ali pa najde novega naročnika!

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani
po 6 vinarjev
v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubie, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na žsl. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stlene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstein, Jurčičev trg.

Wislak, Gosposka ulica
Kustrin, Breg.
Tenente, Građaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Šitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagodè Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Sveteek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica
Likar, Glinca.
Sterkovič, Dunajska cesta
Klančnik, Tržaška cesta.

Okasion nakup.

K 8— Jaket obleka iz čiste volne za
gospode.
K 6— lepa bluza, ali krilo iz blaga,
ali kostum za dame.
K 4— obleka iz blaga ali platna za
otroke.
K 2— Pralna obleka za otroke klobuk
ali slammik za gospode ali dečke.

„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatović
Ljubljana, Mestni trg 5.